

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل گفتمان مناظره در نامه های نهج البلاغه (مطالعه موردی نامه های 6،9،28)

محل انتشار:

سومین همایش ملی زبان، ادبیات و بازشناسی مشاهیر و مفاخر (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

محمد غفوری فر - استادیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه کوثر بجنورد

محمد مالمیر - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات عربی، معاون پرورشی

خلاصه مقاله:

نهج البلاغه مهمترین و علمیتترین میراث بشری در حوزه معارف و آموزه های دینی است شیوه سخن وری، اتقان و استحکام سخن در نهج البلاغه آن را فراتر از سطح کلام بشری قرار داده است. بخش قابل توجهی از این میراث گرانبها مشتمل بر مکاتباتی است که به رگم مکتوب، غیر شفاهی بودن میتوان آن را در زمره فن مناظره به شمار آورد و از آن بین تحلیل شیوه و اسلوب امام علی(ع) در این نامه ها پرداخت. آداب مناظره، شیوه های مناظره فیود محدود کننده اخالق، سیاسی و علمی آن از جمله دستاوردهای تحلیل این بخش مهم از نهج البلاغه خواهد بود بعلاوه این که قرآن کریم نیز مجادله با اهل جدل را به قید احسن مقید نموده است و این نیز موید ضرورت التزام به حدود و ضوابط مناظره و مجادله است. از میان رسائل موجود در نهج البلاغه شریف نامه های شماره 6-9-28 انتخاب و در خلال این مقاله مورد بحث و بررسی قرار گرفته است. نتایج پژوهش نشان میدهد که امام مناظرات خود را با آیات قرآنی و احادیث نبوی مزین کرده و از رویدادهای تاریخی نیز بهره می گیرد. همچنین استفاده از ضرب المثل، استعاره و تشبیه از جمله وجوه بالغی موجود در نامه های امام علی (ع) می باشد.

کلمات کلیدی:

نهج البلاغه، نامه ها، مناظره، گفتمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/894877>

